

AM2024.06.19V

Retten i Aalborgs DOM

Dato: 10. maj 2023

Retten sagsnr.: 18-276/2023

Politiets sagsnr.: 5100-81810-00176-22

Anklagemyndigheden mod *Person*, født januar 1972

Retsmødebegæring er modtaget den 11. januar 2023 og erstattet af retsmødebegæring af 1. maj 2023.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om konfiskation af personbil med reg.nr. ... med stel.nr. ... i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., subsidiært konfiskation i medfør af straffelovens § 77 a og mere subsidiært konfiskation i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Person har nedlagt påstand om, at anmodningen afvises i medfør af retsplejelovens § 846, stk. 1, eller principperne heri, subsidiært frifindelse over for påstanden om konfiskation.

Af retsmødebegræningen fremgår følgende:

"...

Der anmodes om retsmøde i sagen mod Person

[...]

der er ejer af personbil med reg.nr. ..., som blev benyttet til overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 11, nr. 2 og nr. 3, jf. § 42, stk. 1, nr. 2,

idet en ukendt fører den 6. november 2022 ca. kl. 00.35 ad Aalborgvej ud for Skibstedbrovej ved By kørte i det nævnte køretøj med en hastighed på mindst 204 km/t, selv om hastigheden uden for tættere bebygget område ikke måtte overstige 80 km/t, hvilket udgjorde en overskridelse på mere end 100 procent af den tilladte hastighed.

..."

Sagens oplysninger

Person har forklaret, at hun er ejer af personbilen med reg.nr. Hun var i Norge på tidspunktet for kørslen. Bilen var på hendes bopæl i By, da hun rejste til Norge. Hun blev kontaktet telefonisk af politiet den 6. november 2022 om formiddagen. Politiet oplyste, at hendes bil var blevet benyttet til vanvidskørsel. Hun har haft corona, som har påvirket hendes hukommelse. Hun husker derfor ikke, hvad politiet sagde til hende under telefonsamtalen. Hun mener, at hun fik at vide, at politiet havde hendes bil. Politiet påstod, at det var hendes søn, som var fører af bilen. *Persons* søn havde ikke fået lov til at køre bilen. Politiet spurgte, om bilen var blevet stjålet, hvilket hun bekræftede. Hun ville ikke anmelde det, fordi det måske var hendes søn, som var føreren. Hun havde ingen grund til at tro, at det

var hendes søn. Hun er ikke klar over, hvem der kunne have ført bilen. Hun talte med sin søn efterfølgende, og han sagde, at han ikke havde kørt i hendes bil. Hun er ikke klar over, hvorfor hun ikke meldte bilen stjålet efter, at hun havde talt med sin søn. Hun har oplyst over for politiet, at hun ikke aner, hvad der er sket med bilen.

Hun er ikke blevet sigtet for at have overladt føringen til en anden person. Hun har fået en bøde på 2.500 kr., fordi hun ikke ville oplyse, hvem der var fører af bilen. Hun vedtog bøden for at undgå at komme i fængsel i 6 dage. Hun kunne ikke oplyse, hvem der var fører, fordi hun ikke er klar over det.

Foreholdt bilag 3, side 3, afhøringsrapport af 28. november 2022, hvoraf det fremgår, at *Person* blev sigtet, har *Person* forklaret, at hun ikke husker, at hun blev sigtet for forholdet.

Foreholdt videre, at hun over for politiet skulle have forklaret, at køretøjet ikke var stjålet, har *Person* forklaret, at det er korrekt, at hun forklarede sådan til politiet. Hun sagde til politiet, at hun ikke ønskede at anmelde sin søn for tyveri, hvis det var ham, som var fører af bilen.

Hun var ikke i kontakt med sin søn, imens hun var i Norge. Hendes første indskydelse var, at det var hendes søn, som havde kørt bilen, men hun vidste det ikke. Hun havde nået at tale med sin søn inden den anden afhøring hos politiet, og han havde forklaret, at han ikke havde kørt i bilen. Han havde været ude i bilen for at hente noget, og han glemte bilnøglen i bilen. Det var sønnens forklaring, at bilen var blevet stjålet, fordi nøglerne var efterladt i bilen. Hendes søn har ikke fortalt, om det var en kammerat, som tog bilen.

Da politiet kontaktede hende den 6. november 2022, fortalte politiet, at de havde taget bilen. Hun husker ikke, om hun blev spurgt om, hvorvidt hun ville have forholdet indbragt for retten. Hun har ikke haft et ønske om at få det forelagt for retten. Hun accepterede, at hun nok ville miste bilen. Hun mente, at politiet endte med at få bilen uanset, selvom de ikke var berettiget til at tage bilen. Hun rådførte sig ikke hos nogen i forhold til hendes retsstillingen i den forbindelse.

Politiassistent *Vidnet1* har forklaret, at han patruljerede området den pågældende aften sammen med en kollega. De kørte ad Hadsund Landevej i sydlig retning, hvor de observerede en forankørende bil i modsatte vejbane. Bilen kørte med en høj hastighed. De satte derfor efter bilen, som fortsatte ind i Lyngby. Bilen accelererede kraftigt og fortsatte med meget høj hastighed igennem byzonen. Efter Lyngby overhalede bilen nogle andre biler. Bilen havde en lygtefejl på den ene baglygte, som gjorde det muligt at følge bilen på afstand, selvom bilen overhalede forankørende biler.

Politibilen kørte med 200-300 meters afstand til den forankørende bil. De kørte efter bilen på en længere lige vejstrækning ved Skibstedbrovej. Det var vidnets kollega, *Person*, som var fører af deres politibil. *Person* var en nyere politibetjent, og vidnet gjorde ham derfor opmærksom på, at han skulle kigge på speedometeret. Vidnet noterede samtidig politibilens hastighed ved at kigge på speedometeret. Vidnet sad på passagersædet foran i bilen. Vidnet og hans kollega var enige om, at speedometeret viste mere end 200 km/t. Hastigheden ramte ca. 204 km/t over en længere lige vejstrækning, hvor der var en hastighedsbegrænsning på 80 km/t. De kørte ikke tættere på personbilen og opretholdt afstanden på 200-300 meter. Vidnet opfordrede ikke sin kollega til at køre tættere på. Vidnet ville formentligt kunne have indhentet personbilen, hvis han havde ført politibilen. Ved Skibstedbrovej satte vidnet et punkt, hvor de kørte med 204 km/t, så han kunne kontrollere, at de ikke kørte tættere på personbilen. De kunne dermed beregne bilens hastighed.

De fortsatte igennem en mindre by, hvor der var et bakket forløb. Efter byskiltet kørte de med en hastighed på 130 km/t på en strækning, hvor der var en hastighedsbegrænsning på 60 km/t. Personbilen fløj hen over vejbumpene. Bilen sænkede farten lidt ved en byzone, men vidnet og hans kollega kom ikke tættere på personbilen. De aflæste på ny speedometeret, som viste en hastighed på 150 km/t i byzonen, hvor der var en hastighedsbegrænsning på 50 km/t. Vejen endte ved en grusvej, hvor der var et sving, hvorefter de ikke kunne se personbilen længere. De kunne se et skridspor i

retningen mod en spejderhytte. De mistede omkring 20 sekunder ved nedbremsningen. Ved spejderhytten holdt bilen med havariblink aktiveret. De kunne konstatere, at føreren havde forsøgt at køre ud over et kuperet terræn. Bildøren til førersiden stod åben. Der var ingen fører i bilen. De ledte efter føreren med hundepatrulje uden at finde føreren. Vidnet kunne ikke se føreren undervejs i kørselsforløbet. Han husker ikke, om de aflæste bilens registreringsnummer under kørslen, men de kunne genkende bilen, da de kom frem til spejderhytten. De genkendte biltypen, og problemerne med baglygtens funktion. Bilen blev ført med en hastighed på 204 km/t, og derfor var de ikke i tvivl om, at der var tale om vanvidskørsel. Politibilen, som vidnet kørte i, gennemgik efterfølgende en speedometerkontrol. Kontrollen blev foretaget ved et autoriseret værksted. Speedometeret viser ofte en lidt højere hastighed, hvilket fratrækkes hastighedsberegningen. Vidnet kontaktede efterfølgende ejeren, og hun blev i den forbindelse sigtet for manglende overholdelse af oplysningspligten.

Ejeren forklarede, at der ikke var tale om brugstyveri. Hun blev under flere afhøringer spurgt om, hvorvidt hun ville anmelde brugstyveri, men det ønskede hun ikke. Bilen blev beslaglagt, og det blev foreholdt ejeren. Det var vagthavende som gjorde det, men vidnet gentog det over for ejeren. Det var vagthavende, som gjorde ejeren opmærksom på, at hun havde mulighed for at få beslaglæggelsen prøvet i retten. Han mener, at hun over for den vagthavende oplyste, at hun ikke ville have det forelagt for retten. Vidnet og hans kollega kørte i en Passat. De aflæste hastigheden på speedometeret flere gange under kørslen. Det var ikke et digitalt speedometer. Vidnet kiggede på speedometeret og derefter på den forankørende personbil, så han samtidig kunne holde øje med afstanden. Der var ikke andre forankørende biler efter, at de havde passeret Lyngby. Det er muligt at bruge en kantpæl i vejsiden, som et fikspunkt for en måling. Han husker ikke, hvor langt man må være fra køretøjet før man med rimelighed kan se, om man nærmer sig bilen under hastighedsmålingen. Der var ikke måleudstyr i bilen til brug for en hastighedsmåling, men hastigheden var væsentligt over grænsen for vanvidskørsel, så de var ikke i tvivl efter aflæsning af speedometeret.

Der har været fremlagt rapport kontakt ejer af 6. november 2022, bilag 2, hvoraf det fremgår, at *Person* ikke ønskede beslaglæggelse forelagt for retten, luftfoto, bilag 2, med markering af strækning med høj hastighed og kalibreringscertifikat af 7. juni 2022 samt speedometerkontrol af 7. november 2022, hvoraf det fremgår, at en hastighed målt til 200 km/t ved speedometer nedjusteres til 183 km/t, og at usikkerheden på det målte resultatet andrager +3 % (herefter 177,51 km/t.).

Rettens begrundelse og afgørelse

Sagen angår spørgsmålet om konfiskation af køretøjet med reg.nr. ..., der efter det oplyste blev benyttet af en ukendt fører den 6. november 2022.

Efter formuleringen af færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt. må det antages at være forudsat, at en påstand om konfiskation nedlægges under en straffesag vedrørende den pågældende overtrædelse af færdselsloven. Henset til bestemmelsens formål om at udvide adgangen til konfiskation i tilfælde af grove overtrædelser af færdselsloven, finder retten, at bestemmelsens formulering ikke kan antages at begrænse konfiskation til alene at kunne påkendes under en straffesag om overtrædelse af færdselsloven eller efter skyldsspørgsmålet er afgjort ved dom.

Det forhold, at føreren er ukendt, og at konfiskationspåstanden ikke er nedlagt under straffesagen, kan derfor ikke i sig selv være til hinder for påkendelse af konfiskationspåstanden under en selvstændig sag. Der er herefter ikke grundlag for på forhånd at afvise anmodningen om konfiskation.

Spørgsmålet er herefter, om det er godtgjort, at der foreligger en overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 11, nr. 2 og nr. 3, jf. § 42, stk. 1, nr. 2.

Efter vidnet politiassistent *Vidne1*'s detaljerede og tydelige forklaring om kørselsforløbet, lægges det til grund, at vidnet over en længere strækning kørte efter køretøjet med en hastighed på ca. 204 km/t,

og at afstanden mellem bilerne på 200-300 meter blev opretholdt under kørslen. Det lægges endvidere til grund, at der løbende blev foretaget aflæsning af speedometeret, og at der efterfølgende blev foretaget den nødvendige speedometerkontrol.

På denne baggrund, og da der ikke er oplyst om konkrete omstændigheder, der giver anledning til tvivl om målingens rigtighed i øvrigt, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at køretøjet efter speedometerkontrollens beregninger blev ført med en hastighed på mindst 177 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 80 km/t. Det er herefter godtgjort, at der foreligger en overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 11, nr. 2 og nr. 3, jf. § 42, stk. 1, nr. 2.

Efter bevisførelsen om kørselsforløbet, lægges det til grund, at køretøjet blev ført af en anden person end bilens ejer, og at føreren er ukendt. Betingelserne for konfiskation i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt. er således opfyldt, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende.

Efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, finder retten ikke grundlag for at tilsidesætte *Persons* forklaring om, at hun ikke var bekendt med, at bilen blev benyttet eller hvem der var fører af bilen. På denne baggrund, og idet føreren af bilen ligeledes er ukendt for politiet, finder retten, at der er en sådan uklarhed om forholdet, at *Person* ikke kan anses for at have haft mulighed for at vide, at bilen ville blive anvendt til vanvidskørsel, og at hun ligeledes må anses for afskåret fra at kunne tage alle rimelige skridt til at sikre sin økonomiske stilling.

Konfiskation må derfor anses for uforholdsmæssigt indgribende, hvorefter betingelserne for konfiskation i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., ikke er opfyldt.

Efter sagens omstændigheder er der ikke grundlag for at befrygte, at bilen på ny vil blive brugt ved en strafbar handling, hvorfor konfiskation ikke kan anses for påkrævet efter straffelovens § 77 a. Konfiskation kan endvidere ikke anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, og der findes i øvrigt ikke at være andre særlige omstændigheder der taler konfiskation, hvorefter konfiskation ikke ske i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Konfiskationspåstanden tages herefter ikke til følge.

Thi kendes for ret:

Person frifindes for påstanden om konfiskation.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

.....

Vestre Landsrets 14. afdelings DOM

(dommerne Malene Værum Westmark, John Lundum og Emil Revsgaard Larsen (kst.))

Dato: 19. juni 2024

Rettens sagsnr.: S-2030-23

Anklagemyndigheden mod *Person*, født januar 1972, (advokat Søren Beckermann, Aalborg)

Retten i Aalborg har den 10. maj 2023 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 18-276/2023).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en Seat personbil med reg.nr. ... , stelnummer ... , herefter Seat'en, hos *Person* i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, nr. 2.

Person har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

Konfiskationspåstanden er nedlagt over for *Person*, der er ejer af Seat'en.

Person havde købt Seat'en den 28. oktober 2022 for 13.000 kr. Anklage myndigheden gør gældende, at Seat'en den 6. november 2022 kl. ca. 00.35 kørte ad Aalborgvej ud for Skibstedbrovej ved Skørping med en hastighed på mindst 177 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 80 km/t.

Nordjyllands Politi traf den 30. november 2022 i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1, afgørelse om at opgive påtalen mod *Vidne2*, der er *Persons* søn, for overtrædelse af færdselslovens § 42 ved den 6. november 2022 kl. 00.35 at have kørt i Seat'en med mindst 180 km/t.

Person blev ved udeblivelsesdom af 27. februar 2023 straffet med en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 65, stk. 1, ved som ejer eller bruger af bilen med registreringsnummer ... på trods af anmodning fra politiet her om at have undladt at oplyse, hvem der som fører havde benyttet køretøjet den 6. november 2022 kl. 00.35 på Aalborgvej ud for Skibstedbrovej, Dollerup, 9520 Skørping.

Forklaringer

Vidnet politiassistent *Vidne1* har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet forklaring af *Vidne2*.

Politiassistent *Vidne1* har supplerende forklaret, at hastigheden i byzone ikke var 150 km/t som anført i byrettens gengivelse af hans forklaring, men 121 km/t. Seat'ens hastighed er ikke målt, men anslået på baggrund af, at politibilen på et tidspunkt kørte 204 km/t i henhold til politibilens speedometer, uden at de kom tættere på Seat'en, og at politi bilen på en længere del af strækningen kørte mindst 190 km/t i henhold til politibilens speedometer uden at komme tættere på Seat'en. Den bil, de fandt inde på marken, var af samme mærke, som den bil, de havde eftersat, og den havde samme lygtefejl som den bil, de eftersatte. Politibilen blev efter kørslen "grounded", indtil der var foretaget en speedometerkontrol. Han er bekendt med resultatet af speedometerkontrollen. Hvis de alene havde kørt med ca. 174 km/t under de foreliggende omstændigheder, ville han nok ikke være gået videre med sagen.

Vidne2 har forklaret, at hans mor var i Norge på ferie den 6. november 2022. Han boede i sin mors hus, mens hun var væk. Nøglen til hans mors bil lå i huset. Han brugte ikke bilen, da han ikke har noget kørekort. Hans mor behøvede ikke at sige til ham, at han ikke måtte køre i bilen, da hun vidste, at han var blevet frakendt førerretten. Hans ting, herunder tegnebog, lå i bilen, fordi han skulle have dem med, når hans mor efter at være kommet hjem fra Norge skulle køre ham til Hobro, hvor han boede på daværende tidspunkt. Han opdagede ikke, at bilen var væk før næste morgen. Nøglen til bilen var også væk. Der var ikke tegn på indbrud, men han tror, at han havde glemt at låse døren. Han kan også have glemt nøglen i bilen, da han havde været ved at gøre bilen ren, inden hans mor kom

hjem. Han sov i den anden ende af huset. Hans mor ringede om morgenen og sagde, at politiet havde ringet til hende og fortalt, at hendes bil var fundet af politiet. Han har ikke kørt i bilen. Han arbejder som vikar, men har ikke så mange timer for tiden. Han skylder ca. en halv million kr. til det offentlige.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten tiltræder af de grunde, som byretten har anført, at det forhold, at føreren af Seat'en den 6. november 2022 ikke er kendt, ikke afskærer anklagemyndigheden fra at fremsætte krav om konfiskation af Seat'en.

Landsretten tiltræder også efter bevisførelsen for landsretten, at det er godtgjort, at Seat'en den 6. november 2022 blev ført med en hastighed, der væsentligt oversteg 160 km/t, selv om hastigheden ikke måtte overstige 80 km/t.

Landsretten finder det ubetænkeligt at afvise, at Seat'en var brugstjålet eller stjålet i forbindelse med kørslen den 6. november 2022.

Betingelserne for konfiskation af bilen i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., er derfor isoleret set opfyldt.

Person er ved udeblivelsesdom af 27. februar 2023 straffet med en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 65, stk. 1, ved som ejer eller bruger af bilen med registreringsnummer på trods af anmodning fra politiet herom at have undladt at oplyse, hvem der som fører havde benyttet køretøjet den 6. november 2022 kl. 00.35 på Aalborgvej ud for Skibstedbrovej, Dollerup, 9520 Skørping. Det fremgår af dommen, at *Person* efter at have modtaget et bødeforelæg ikke havde anmodet om, at sagen blev behandlet ved et retsmøde, og at retten som følge heraf har anset hende for at have tilstået forholdet.

Landsretten finder, at det som følge heraf må lægges til grund, at *Person* er bekendt med, hvem der førte bilen den 6. november 2022. Det beror således på *Persons* forhold, at det ikke er muligt at foretage en vurdering af førerens økonomiske forhold. På den baggrund vil en konfiskation af bilen hos *Person* ikke være uforholdsmæssigt indgribende over for hende.

Landsretten tager derfor anklagemyndighedens påstand til følge, og Seat'en konfiskeres i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt.

Thi kendes for ret:

En Seat personbil med reg.nr. ... , stelnummer ... , konfiskeres hos *Person* i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt.

Person skal betale sagens omkostninger for begge retter.